

razpravi. Povdarka na koncu ziljščina ne trpi, ampak ga poteguje za eni zlog nazaj. Posebno imeniten je kratki kipeči naglas na predzadnjem zlogu, ki se je razvil iz končnega in odgovarja kratkemu kipečemu v štokavščini. Imamo ga pri e, o in ъ: Kòasa (a slabjši nego o), wòada, pòada, tròaka, hъdòa- bъc, wòws, jèalan, w nòaso, wòača, lрòata, plèače, šъòako, dòabro, bòagat jèadn, tèabe, ръmèaste (pomesti), ръmèadwa, krèasat itd. Pri ъ: ръsa, stъbъг, stъzda, hъbъt, tъmъn,

e, o ali kakor ima spodnja gorenjščina sličen glas ia, ua za široki e, o. Le-ta široki e, o (ia, ua) se tam tako široko izgovarja, da se cepi v dve kratki komponenti i + a, u + a, ki se pred j in w strneta zopet v enoten, dolg glas; torej kakor vidimo v ziljščini. Ta sličnost je vzbudila v pisatelju teh vrstic sumnjo, da bi bil utegnil gospod poročevavec preslišati sicer dolgi a v kratki komponenti cepljeni glas ea, oa in ga po krivici imel za kratki glas, zlasti ko je diftong, in se v eni izmed

POGREB NADŠKOFA JORDANA V GORICI.

рртъknt itd. Pri ъ se je izvršil proces splošno in dosledno, kakor je po štokavščini pričakovati, pri e, o pa naglas ni dosledno kratek, ampak le tedaj, če je glas ea, oa; če pa se le-ta izpremeni (vsled kake soglasniške zveze), je povdarek dolg, to je pri j in w, stòwa, (gen. stola), wòwa, dъžéja (dežela), méja, nòwa, gòwa (fem. gola) itd. Glas ea, oa s kratkim povdarkom stoji v vseh primerih te razprave, na mestu, kjer ima gorenjščina širok

opisanih vasi, (str. 228.) izgovarja široko in dolgo. Ali ker mi je gospod pisatelj že prej privatno zatrdil, da je to pravi kratki diftong, se nimam vzroka dalje ustavljati spoznani resnici. Enako je velika akribija gospoda pisatelja, ki se kaže na vsaki strani razprave, porok za resničnost tega dasi nenavadnega pojava.

Zraven tega, štokavščini vštricnega kratkega povdarka je razvila ziljščina kipeči in padajoči kratki povdarek iz nekdanjega dolgega. V za-